

РЕШЕНИЕ

№ 18530

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2449** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Х. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 405/30.12.2025 г., по преписка № 163/2024 г. на трети специализиран постоянен заседателен състав на Комисия за защита от дискриминация, с което е установено, че Дирекция Социално подпомагане, район К. село, [населено място], представлявано от директора, не е осъществила дискриминация по признак „лично положение“ по чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. по отношение на жалбоподателя Г., и жалбата му е оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

В жалбата, наименована „възражение“, е посочено, че решението е неправилно. Не са изложени никакви аргументи относно неправилността и незаконосъобразността на решението.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и моли да се отмени решението на Комисията по причина, че е третиран като здрав в онзи момент, когато е подал заявление за помощ. Посочва, че е дискриминиран относно неговото положение. Сочил, че с решение на АССГ, 58 състав е установено, че срещу него има сериозни нарушения и не е проверено в какво състояние е.

Ответният орган - Комисия за защита от дискриминация, с представено писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че решението е издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание. Решението е постановено при спазване на правилата за това. При спазване на задълженията си, КЗД е осигурила пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата по преписката. Моли за отхвърляне

на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение от жалбоподателя.

В съдебно заседание се представлява от юрк. М., който моли да се остави жалбата без уважение и да се потвърди решението на КЗП като правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – Агенция социално подпомагане, не взема становище по жалбата. В съдебно заседание се представлява от юрк. К., която счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението за правилно, законосъобразно и обосновано. Посочва, че твърденията на жалбоподателя са неоснователни. Агенцията за Социално подпомагане е изпълнила изцяло наредбата, не е имало възможност да бъде реализирана към него съответната помощ.

Заинтересованата страна – Регионална Дирекция Социално подпомагане, не взема становище по жалбата. В съдебно заседание се представлява от юрк. Кърлова, която посочва, че в жалбата липсват аргументи и доказателства. Навежда твърдения, че решението на КЗП е правилно и законосъобразно, и моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна – Дирекция Социално подпомагане, район К. село, [населено място] не взема становище по жалбата. В съдебно заседание се представлява от юрк. П., който моли да бъде потвърдено решението на КЗД.

СПП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗД е образувано по жалба с вх.№ 44-00-3720/22.11.2024 г. от Х. Г. Г., срещу Дирекция социално подпомагане, район К. село, [населено място],.

С жалбата, жалбоподателят е посочил, че на 28.10.2024 г. е подал документи в социалната служба за целево отпускане на енергийна помощ, с вх. № ЗСПД/ЗСП/Д-С-КС-1630. На 22.11.2024 г. получил Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1630 от 14.11.2024 г. от директора Е. Б. П. — С., с която му бил определен отказ на целева енергийна помощ, с мотив, че не е регистриран в Бюрото по труда. Посочил, че е потърсил отговор защо е получил отказ, след като според него отговоря на всички условия, но му било отговорено, че това не е негова работа „такъв е законът“, тъй като не бил регистриран като безработен.

Посочил е също така, че обяснил на служител, че не е регистриран в Бюрото по труда, тъй като не търси работа поради здравословни причини. Допълнил, че от две години е безработен поради здравословни проблеми — имал кардиологично заболяване и заболяване на тазобедрена става, вследствие на което претърпял операция за смяна на ставата на 13.06.2024 г. в МБАЛ „П.“, [населено място], като от две години е нетрудоспособен и поради тази причина не се е регистрирал като безработен. В отговор на това му било отговорено, че проблемът си е негов, както и му демонстрирали незаинтересованост. Уточнил в жалбата си, че живее сам в жилището на родителите си, които били разведени, и нямал никакъв финансов доход. Нямал движимо или недвижимо имущество, не получавал ренти, наеми и т.н.

В заключение е посочил, че имал входящи документи за освидетелстване пред ТЕЛК, с вх. № 222024110476612 от 04.11.2024 г., както и входяща жалба до АСП по повод държанието и отношението на служителите от Дирекция Социално подпомагане, К. село. Допълнил, че е обжалвал и заповедта за отказ, потвърдена от Регионална дирекция „Социално подпомагане“ - [населено място]. Приложил епикризи, касаещи здравословното му състояние.

С допълнение към жалбата, с вх. № 44-00-76/13.01.2025 г., Х. Г. приложил експертно решение №

90297 от 20.12.2024 г., с което му е определена 54 % трудова неработоспособност. Посочил, че издаденото решение на ТЕЛК доказва факта, че не е здрав и, че е дискриминиран и дал обяснение за причината, поради която не е регистриран в Бюрото по труда.

С разпореждане № 508/04.12.2024 г., председателя на КЗД е образувана преписка № 163/2024 г., като е отразено, че в жалбата са изложени съображения за дискриминация, по признак съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.: „лично положение“, във връзка със здравословното състояние на жалбоподателя. Преписката е разпределена на Трети специализиран постоянен състав. На жалбоподателя е указана доказателствената тежест и същия е уведомен за образуваната преписка. Определения заседателен състав е определил докладчик по преписката.

КЗД е изпратила на АСП, с писмо изх. № 11-00-5/16.01.2025 г. и на ДСП, К. село, с писмо изх. № 90-21-2/16.01.2025 г., жалбата на Х. Г., като е предоставен 7-дневен срок за изразяване на писмено становище.

С писмо с вх. № 16-19-7/24.01.2025 г., директорът на ДСП, К. село е предоставил становище, в което е посочил, че на 28.10.2024 г., Х. Г. е депозирал в приемната на СЗ - К. село заявление-декларация по Наредба РД № РД-07-5/2008 г., за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия, входирано под № ЗСП/Д-С-КС/1630/28.10.2024 г. Заявлението било приключено със Заповед № ЗСП/Д-С- КС/1630 от 14.11.2024 г. за отказ, с мотив „На основание чл. 2, ал. 1 от Наредба РД№ 07-5 от 16 май 2008 г., във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП - лицето Х. Г. не е регистрирано в дирекция „Бюро по труда“. Посочено е още, че при обработката на заявлението и от направените служебни справки било установено, че Х. Г. е на 42 години, в трудоспособна възраст, неженен, без деца. На настоящия си адрес живеел сам в жилище, собственост на родителите му, като последната му месторабота била във фирма „С и В транспорт" от 01.12.2021 г. до 09.07.2022 г. Неосигурен, без регистрация в Дирекция „Бюро по труда“. Декларирал, че е здрав. Няма издавано ЕР на ТЕЛК. Не декларирал доходи за предходните 6 месеца преди подаване на заявлението (от 01.04.2024 г. до 30.09.2024 г.). Не декларирал вземания, влогове, дялови участия и ценни книжа и притежание на движимо и недвижимо имущество и/или идеални части от него, участие в капитала на търговско дружество, както и разпоредителни сделки с имоти. При изготвяне на социалната анкета, Х. Г. бил уведомен за реда и условията за подпомагане по Наредбата, като във връзка с декларираното от него здравословно състояние „здрав“ е коментирала необходимостта безработните лица в трудоспособна възраст да са регистрирани като безработни. Уведомен бил, че при наличие на здравословни проблеми, следва освидетелстване от ТЕЛК.

Посочено е още, че през м. 06.2024 г. Х. Г. имал подадено заявление-декларация за еднократна помощ при инцидентно възникнали нужди, на основание чл. 16 от ППЗСП, по което му е отпусната помощ в максимален размер.

С вх. № 11-00-13/23.01.2025 г., изпълнителния директор на АСП е предоставил становище, в което е посочил, че жалбоподателят е бил третиран равнопоставено в сравнение с всички лица, кандидатствали за подпомагане по реда Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г., издадена от министъра на труда и социалната политика за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2024/2025 г. Посочил, че еднакво са приложени нормативните изисквания за отпускане, начисляване, изплащане и/или възстановяване на социални плащания (целева помощ за отопление) спрямо всички кандидати, при разглеждане на заявлението за отпускане на целевата помощ, при провеждане на социалната анкета за установяване на релевантните към правото на съответния вид подпомагане факти и обстоятелства, и при спазване на условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, регламентирани в Наредба № РД-07- 5/16.05.2008 г. Към момента на депозиране на заявлението-декларация в ДСП, К. село, статутът на

жалбоподателя бил регистриран в дирекция „Бюро по труда“ като безработен.

Със становището са предоставени данни от интегрираната информационна система (ИИС) на АСП, според които на 5086 безработни лица е отказано отпускането на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2024/2025 г., поради неизпълнение на изискването да се регистрират в ДБТ. Поради това счита, че жалбоподателят е третиран равнопоставено от страна на Агенцията съпоставимо с 5085 броя физически лица, които също като него са безработни, не са регистрирани в ДБТ най-малко 3 месеца преди подаване на заявлението-декларация отпускане на помощта съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане (ППЗСП).

Посочено е още, че спрямо Г. е спазена целта на антидискриминационния закон, като АСП му е осигурила равенство пред специалните правни норми в сектора социално подпомагане, в частност равенство пред Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. Посочено е също така, че в жалбата си Х. Г. изтъква влошено здравословно състояние като причина да не се регистрира в ДБТ и считат, че оплакването за по-неблагоприятно третиране в сравнен с други лица е на основата на защитимия по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признак „увреждане“, а не на основата на посочения от жалбоподателя признак „лично положение“.

Уточнено е, че ако безработното лице не е регистрирано в ДБТ, не подлежи на подпомагане с този вид социална помощ, освен ако е освидетелствано от органите на медицинската експертиза. Г. не е регистриран в ДБТ поради влошено здравословно състояние, което обстоятелство не удостоверява с експертно решение, издадено от орган на медицинската експертиза, респективно не е освидетелстван по регламентирания ред, че е с трайно намалена работоспособност или с определени вид и степен на увреждане, като изрично са посочили нормата на § 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на Закона за социално подпомагане, съгласно която „лица с трайни увреждания“ са лица с установена степен на трайно намалена работоспособност или с определен вид и степен на увреждане 50 на сто или над 50 на сто. Посочено е, че съгласно чл. 10, ал. 3 от ППЗСП, изискването за регистрация на безработни лица в ДБТ за отпускане на целева помощ за отопление не се прилага спрямо категории лица, нормативно определени като изключение от изискването, между които и човек с увреждане с трайно намалена работоспособност или с определен вид и степен на увреждане 50 на сто или над 50 на сто.

Посочено е, че Х. Г. депозирал в ДСП, К. село заявление-декларация по реда на Наредба № РД-07-5 от 2008 г., регистрирано с вх. № ЗСП/Д-С-КС/1630/28.10.2024 г. за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия. Директорът на ДСП, К. село издал заповед № ЗСП/Д-С-КС/1630 от 14.11.2024 г., с която отказал на жалбоподателя отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2024/2025 г. Макар соченото влошено здравословно състояние и подадени от жалбоподателя документи за освидетелстване от органите на медицинската експертиза, към момента на подаване на заявлението-декларация за отпускане на помощта, той не попадал в приложното поле на дефиницията „лице с трайно увреждане“ поради липса на експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК. Заповед № ЗСПУД-С-КС/1630/14.11.2024 г. на директора на ДСП, К. село била обжалвана от Г. с две жалби до АСП и до РДСП - С., като компетентния директор на РДСП - С.-град с Решение № 22-РД06-0137 от 03.12.2024 г. потвърдил заповедта. Впоследствие отказа за отпускане на целева помощ за отопление бил обжалван от Г. пред АССГ. Жалбата от Г. е изпратена от КЗД за становище до РДСП - С.-град с изх. № 90-21-8/05.05.2025 г. С допълнение към жалба с вх. № 44-00-1774 от 12.05.2025 г. по описа на КЗД, Х. Г. е представил по преписката Решение № 15818/09.05.2025 г., по адм.дело № 255/2025 г. на Административен съд — С. — град, III отделение, 78 състав, с което е отменена заповед № ЗСП-Д-С-КС/1630/14.11.2024 г. на директора на ДСП - К. село и решение № 22-РД06-

0137/03.12.2024 г. на директора на РДСП - С.. Решението е окончателно.

Постъпило е, с вх. № 11-00-69/16.05.2025 г., становище от директора на РДСП - С.-град, в което е посочил, че в качеството на горестоящ административен орган, се е произнесъл по жалба от Г. с Решение № 22-РД06-0137 от 03.12.2024 г., с което е потвърдил Заповед №ЗСП/Д-С-КС/1630 от 14.11.2024 г. на директора на ДСП, К. село, с мотивите: „На основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г., във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП - лицето Х. Г. не е регистрирано в дирекция „Бюро по труда“ (ДБТ), т.е. по отношение на жалбоподателя не са изпълнени всички условия за отпускане целевата помощ за отопление. Г-н Г. не е регистриран в ДБТ и не попада сред категориите лица, за които това изискване на се прилага (изключения по чл. 10, ал. 3 от ППЗСП). Макар соченото влошено здравословно състояние и подадени от жалбоподателя документи за освидетелстване от органите на медицинската експертиза, към момента на подаване на заявлението-декларация за отпускане на помощта, той не попада в приложното поле на дефиницията „лице с трайно увреждане“ поради липса на експертно решение на ТЕЛК/П.“.

С разпореждане № 976/23.06.2025 г. на председателя на КЗД, преписка № 163/2024 г. по описа на КЗД е разпределена за разглеждане от нов Трети специализиран заседателен състав. С разпореждане № 1346/21.08.2025 г. на председателя на КЗД по преписка № 163/2024 г., е променен Трети специализиран постоянен състав на КЗД, като е заменен един от членовете на състава.

Изготвен е доклад-заключение от докладчика по преписката.

Проведено е открито заседание на 08.10.2025 г. на КЗД, на което са събрани и гласни доказателства.

Във основа на събраните в производството през КЗД писмени и гласни доказателства и становища на страните, решаващият Трети специализиран постоянен заседателен състав на КЗД, е постановил оспореното Решение № 405/30.12.2025 г., с което е установено, че:

1. ответната страна Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място], район К. село, представлявана от директора, не е осъществил дискриминация по признак „лично положение“ по чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във връзка с чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., по отношение на Х. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес];

2. оставена е без уважение жалба с вх. № 44-00-3720/22.11.2024 г., по описа на КЗД, подадена от Х. Г. Г., като неоснователна и недоказана.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 30.01.2026 г.

Жалбата е подадена чрез ответния орган на 05.02.2026 г. чрез административния орган.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № 405/30.12.2025 г., постановено по преписка № 163/2024 г. на Трети специализиран постоянен заседателен състав на КЗД, с което е установено, че Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място], район К. село, представлявана от директора, не е осъществила дискриминация по признак „лично положение“ по чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във връзка с чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., по отношение на Х. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] както и жалбата с вх. № 44-00-3720/22.11.2024 г., по описа на КЗД, подадена от Х. Г. Г. е оставена е без уважение, като неоснователна и недоказана.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателя

е адресат на процесното решение, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годен за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената от закона писмена форма, съдържа предписаните в чл. 66 от ЗЗДискр. реквизити, като не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила. Посочен е издателят на решението, жалбоподателят, оплакванията му, извършените действия по проучването, становищата на ответните страни в производството, какво е установил органа от фактическа и правна страна и в крайна сметка какво е решението му по същество на казуса, т.е. съдържа диспозитив. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат в самото решение. При издаването му са спазени специалните административно-производствени правила, установени в чл. 50 – чл. 70 от ЗЗДискр.

В съответствие с изискването на чл. 50, т. 1 от ЗЗДискр. производството е образувано по жалба на засегнато лице. След образуване на преписката, председателят на КЗД е определил заседателен състав на КЗД, който да я разгледа, и който на свое заседание е определил докладчик от решаващия състав, след което са предприети действия по изпълнение на процедурата по проучване на преписката и събиране на доказателства, необходими за изясняване на спорните факти и обстоятелства, в съответствие с чл. 55, ал.1 ЗЗДискр. В хода на това производство, поради промяна на мандата на КЗД, съставът на Трети специализиран постоянен заседателен състав е променен с разпореждане на председателя на КЗД. Представени са писмени становища от всички страни, съпричастни към казуса и имащи отношение към спора за упражнена дискриминация спрямо жалбоподателя Х. Г., след което страните са поканени да се запознаят със събраните материали, да изразят становище по тях, както и да ангажират допълнителни доказателства и изложат твърденията си. Процедурата по проучване и събиране на доказателства е приключила със Заключение на докладчика по преписката, след което е насрочено заседание на решаващия състав, за датата на което страните са били редовно уведомени. Проведено е открито заседание с участие на страните на 08.10.2025 г., с което производството е приключило и въз основа на събраните доказателства е постановен оспорваният административен акт.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Настоящият съдебен състав намира, че решението е издадено в съответствие с материалните правила, поради следното. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспореното решение обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в решението правно основание за издаването му.

С императивната разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. По смисъла на ал. 2 на същата норма пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. В разпоредбата на § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. е разписано определение на понятието „неблагоприятно третиране“, а именно - всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго, въз основа на признаците по чл. 4, ал. 1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица, т.е., което пряко или непряко засяга права или законни интереси. От анализа на цитираните норми следва извода, че за да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи по-неблагоприятно третиране на определен кръг лица в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някои от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, като при всички случаи следва да се изразява в някой признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., въз основа на признака съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. - „лично положение“. С оглед на изложеното, за да се приеме, че с действията си ответните страни и заинтересованите страни в настоящето производство, са третирани по-неблагоприятно жалбоподателя Г. и същите имат дискриминационен характер, то те следва да се основават само и единствено на някой от защитените признаци на засегнатото лице, както и да не са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта да не са подходящи и необходими.

В процесния случай жалбоподателят нито в настоящото съдебно производство, нито в производството пред КЗД, е доказал факти, от които да може да се направи безспорен и категоричен извод, че заинтересованата страна ДСП, К. село го е третирала по начин, по-неблагоприятен спрямо други лица, при сравними сходни обстоятелства. Съгласно специалната норма на чл. 9 от ЗЗДискр. страната, която твърди, че е жертва на дискриминация следва да докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, а ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Жалбоподателят е имал възможност да представи доказателства в подкрепа на защитната си позиция, както пред КЗД, така и в хода на съдебното производство пред тази инстанция.

Безспорно в производството пред КЗД е установено е, че жалбоподателят е лице, депозирало заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия, по което е постановен отказ със Заповед № ЗСП/Д-С- КС/1630 от 14.11.2024 г. на ДСП - К. село. Поради

направения отказ, жалбоподателят намира, че е дискриминиран, като оплакванията са за осъществена дискриминация въз основа на признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., а именно „лично положение“.

От приобщените към преписката доказателства е видно, че Х. Г. е депозирал заявление-декларация по Наредба №РД-07-5/2008 г., за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия, входирано под № ЗСП/Д-С- КС/1630/28.10.2024 г. З. е декларирал, че е на 42 години, неженен, на настоящия си адрес живее в жилище, собственост на родителите му. Неосигурен е, без регистрация в Дирекция „Бюро по труда“. Не е декларирал приходи за предходните 6 месеца, преди подаване на заявлението (от 01.04.2024 г. до 30.09.2024 г.). Не декларирал вземания, влогове, дялови участия и ценни книжа и притежание на движимо и недвижимо имущество и/или идеални части от него, участие в капитала на търговско дружество, както и разпоредителни сделки с имоти. В графа „здравословно състояние“ е посочил - здрав. Заявлението е било приключено с отказ, постановен със Заповед № ЗСП/Д-С- КС/1630 от 14.11.2024 г. на директора на ДСП - К. село, с мотив „На основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД07-5 от 16 май 2008 г., във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП - лицето Х. Г. не е регистрирано в дирекция „Бюро по труда“. Жалбоподателят се е възползвал от правото на защита на своите интереси и е обжалвал Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1630 от 14.11.2024 г. пред директора на РДСП - С.-град, който с Решение № 22-РД06-0137 от 03.12.2024 г. е потвърдил Заповед № ЗСГОД-С-КС/1630 от 14.11.2024 г. на директора на ДСП, К. село, като правилна и законосъобразна. След произнасянето на директора на ДСП - С. град, с Експертно решение № 90297/20.12.2024 г., на Г. е определена 54% нетрудоспособност. Х. Г. е подал жалба и до Административен съд-София град, който с Решение № 15818/09.05.2025 г. по адм.дело № 255/2025 г. е отменил Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1630 от 14.11.2024 г., издадена от директора на ДСП, К. село и Решение №22-РД06-0137 от 03.12.2024 г. Директора на РДСП - С.-град, и е върнал преписката на директора на ДСП, К. село за ново произнасяне по заявление № ЗСИ/ДСИС/1630/28.10.2024 г. Т.е. жалбоподателят Х. Г. е бил наясно по време на подаването на заявлението-декларация до ДСП, К. село, че не е бил регистриран в бюрото по труда и, че не е разполагал с ЕР на ТЕЛК, като същевременно е отбелязал в заявлението, че е „здрав“. С решението на ТЕЛК се е снабдил една след постановления отказ.

Безспорно се установява от доказателствата по делото, че предприетите действия ДСП, К. село по подаденото заявление-декларация по Наредба №РД-07-5/2008 г., с вх. № ЗСП/Д-С-КС/1630/28.10.2024 г., за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия, не сочат за проява на различно третиране спрямо заявителя, същото е било разгледано и е било приключено с отказ, постановен със Заповед № ЗСП/Д-С- КС/1630 от 14.11.2024 г. на директора на ДСП, К. село, с мотив „На основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД07-5 от 16 май 2008 г., във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП - лицето Х. Г. не е регистрирано в дирекция „Бюро по труда“. Т.е. отказано е отпускане на целева помощ, поради това, че лицето не отговаря на условията към момента на подаване на заявлението. Следва да се посочи, че както към момента на подаването на заявлението-декларация за отпускане на целева помощ, така и към момента на постановяване на отказа от ДСП, К. село, данни за наличие на образувано производство пред ТЕЛК не са били предоставени, а жалбоподателят е подал документи за освидетелстване пред ТЕЛК след входиране на инициращият документ в ДСП, К. село. Не се установява различно третиране на Г. спрямо други подпомагани лица. Напротив, от съдържащите се в преписката доказателства се потвърждава, че държавата, в лицето на социалните органи, по различни начини е оказвала финансова подкрепа на лицето, като през м. 06.2024 г., със Заповед № ЗСП/Д-С-КС/280/12.07.2024 г. на директора на ДСП – К. село, е отпусната на жалбоподателя

еднократна помощ при инцидентни нужди в размер на 1578 лева.

На следващо място, правилно е прието от КЗД, че основната тежест, за да бъде приета жалбата за основателна е дали наистина е бил третиран жалбоподателя по-неблагоприятно в сравнение с други лица, кандидатстващи за отпускане на целева помощ. В тази връзка правилно е отбелязано от ответника, че видно от жалбата на Г. до Административен съд-София град с вх. № 34062/19.12.2024 г., приложена като писмено доказателство по преписката, самият той сочи: „...Отхвърлят моите обяснения, че не съм се регистрирал в „Бюрото по труда“. Защото по закон аз като се регистрирам, те са длъжни да ми търсят работа, а аз нямам право да откажа, ако ми намерят такава. Но предвид здравословното ми състояние аз не съм трудоспособен. Мисля, че този факт не ме различава от хората, регистрирани в „Бюрото по труда“. От друга страна от доказателствата по делото не се установява да са посочени лица за сравнение, за да може да се докаже, че Г. е бил поставен в по-неблагоприятно положение в сравнение с друго лице, което се намира в сходно на неговото положение, но не притежава този белег.

За да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо да бъде посочено друго лице за сравнение, поставено в по-благоприятни условия от жалбоподателя на базата на признаците по ал. 1 на чл. 4 от ЗЗДискр. или „чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика“. Сравнението, в този смисъл, се приема като основен и задължителен елемент от фактически състав на всеки един от двата вида дискриминация и липсата му е основание да се приеме, че не е налице по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя спрямо „друго лице при сравними сходни обстоятелства“ или „чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика, освен ако тази разпоредба, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими“. От събраните писмени и гласни доказателства в производството пред КЗД, не може да се открие съдържанието на посочените защитени признаци във връзка с оплакванията и твърденията на жалбоподателя. Няма посочени лица за сравнение. При това положение, законосъобразно административният орган е оставил оплакванията без уважение.

Както бе посочено по-горе, императивно условие, за да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо коректно да бъдат посочени лица за сравнение, поставени в по-благоприятни условия от друго лице или група лица, намиращи се в сходно с тяхното положение на базата на признаците по чл. 4 ал. 1 от ЗЗДискр. Неравното третиране се установява на принципа на сравнението. Сравнението в този смисъл се приема като основен и задължителен елемент от фактическия състав на всеки един от двата вида дискриминация и наличието му е основание да се приеме или не, че е налице по-неблагоприятно третиране на едно лице спрямо друго лице при сравними сходни обстоятелства. В случая жалбоподателят не е посочил лице или лица за сравнение във връзка с неговите оплаквания, които да са поставени в по-благоприятно положение в сравнение с него от страна на ответните страни. Следователно не може да бъде споделена тезата за различно третиране спрямо жалбоподателя, доколкото не са събрани доказателства други лица в сравнимо сходно положение с жалбоподателя да са били поставени в по-благоприятно положение от него.

В крайна сметка, настоящият състав счита, че от ангажираните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод, че по отношение на Х. Г. е налице нарушение на разпоредбите на ЗЗДискр. В разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр., е транспонирана Директива 2000/43 на ЕС относно тежестта на доказване в производството за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана и представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. Т.е., след доказване на твърденията, от които може да се направи

предположение, че е налице дискриминация, доказателствената тежест се прехвърля на ответната страна. В случая в тежест на жалбоподателя е да представи факти, от които може да се направи предположение, че равното третиране е нарушено. Този принцип за доказателствената тежест в производството по установяване на дискриминация съответства на чл.10 от Директива 2000/78/ЕО. От събраните в хода на производството факти и доказателства, правилно е прието от КЗД, че не е преодоляна първоначалната доказателствена тежест по смисъла на чл. 9 от ЗЗДискр., въпреки дадената възможност на жалбоподателя в хода на производството. За да бъде установено дискриминационно третиране на едно лице, спрямо друго е необходимо да се установи обективно наличен противоположен резултат за това лице, при упражняването на някаква дейност или при неизвършването на определена дейност и то именно заради наличен негов признак или няколко признаци от подробно изброените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. В хода на производството пред КЗД и пред АССГ не се събраха доказателства за извършването на действия, бездействия или демонстриране по друг начин от страна на заинтересованите страни на поведение, което може да се квалифицира като проявена дискриминация срещу жалбоподателя по някой от защитените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признаци.

В заключение следва да се посочи, че след преценка на решението на КЗД и анализа на събраните по преписката и делото доказателства, съдът счита, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства съгласно чл. 36, ал. 3 от АПК, а в изпълнение на чл. 35 от АПК е обсъдила обясненията и възраженията на страните. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав счита, че КЗД е изпълнила регламентираната процедура, като е осигурила в пълна степен правото на защита на страните. Установените в административното производство факти се подкрепят от доказателствения материал, поради което се възприемат от настоящия съдебен състав като доказани и съответстващи на обективната истина.

Следователно, не е налице твърдяната от жалбоподателя незаконосъобразност. Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е законосъобразен, като издаден в съответствие с процесуалните правила и материалноправните разпоредби. А жалбата като неоснователна, да се отхвърли.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя разноски не се дължат.

Предвид изхода на делото, разноски се дължат на ответника и заинтересованите страни. Такива обаче се претендират само от ответника. Поради което при определяне на размера, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, взе предвид и фактическата и правна сложност на делото, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в минималния размер от 200 лв. /102,26 евро/.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 405/30.12.2025 г., по преписка № 163/2024 г. на трети специализиран постоянен заседателен състав на Комисия за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Х. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за защита от дискриминация сумата

от 102,26 евро /200,00 лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: